

ANDREA GUZEL
NEVIEM ŤA NENÁVIDIEŤ

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené.

ISBN 978-80-560-0248-3

ANDREA GUZEL

NEVIEM ŤA NENÁVIDIEŤ

Grafická a technická spolupráca: Fújas Štefan, Franko Štefan
Edícia: Mladá Éra Autorov nového tisícročia - / MEA 2000 o. z/

Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0248-3

Predslov:

Príbeh mladej ženy, ktorá keď bola malá prišla o svojich rodičov. Jediné po čom najviac túžila, bol pokojný rodinný život. Akoby sa jej splnil sen. Všetko sa začína pre Mariu krásne, stretne skvelého človeka, zamilujú sa do seba, má všetko, jediné čo Marii chýba, je vlastné dieťaťatko. Napokon sa dočkajú. Spolu s Richardom, jej manželom sú šťastný až do chvíle, keď už nikto nečaká, že by sa mohlo niečo stať.

Prečítajte si osud o Marii, možno niekde v kútiku seba zistíte, že možno poznáte ľudí, ktorých osudy sú podobné Marii....

„Neviem nenávidieť“ - slová Marii, ktorá skutočne aj keď mohla nenávidieť mnoho vecí a ľudí s jej osudom, nebola schopná nenávidieť, všetkých mala rada a aj keď nemusela, odpustila.

1. KAPITOLA

Láska je pocit, ktorý je len chvíľkový, je to cit, ktorý vzniká a zaniká niekedy rýchlo, inokedy pomalšie. Každý deň sa stretáva mnoho žien s mužmi, kedy preskočí iskra a začína sa láska, alebo sa prejaví náklonnosť chvíľková a skončí ešte v ten deň. Lásku vníma každý po svojom, nie je to zákon ani paragraf, každý sa riadi svojim vnútrom, svojim pohľadom, citom a pocitom. Vyzerá to úplne jednoducho, v živote je však všetko oveľa zložitejšie. Maria bola veľmi mladá, avšak jej priazeň si získal starší muž. Okúzľil ju svojím šarmom, ale predovšetkým úplnou jednoduchosťou a pohľadom na život, otvorenosťou. Prežívali krásne chvíle, boli šťastní, nič im nebránilo v ich láske. Užívali si každý okamih života, spolu vychutnávali nádheru lásky. Všetko bolo skvelé, Richard miloval a zbožňoval iba ju, jednoduchú dievča Mariu.

Richard bol veľmi bohatý, mal nádherný, veľký dom za mestom, v blízkosti bolo jazero, neďaleko veľká Richardova chata. Všetko sa rozvíjalo skvele, kým Richard Marii jedného dňa povedal:

„Milujem ťa Maria, chcem aby si sa ku mne nast'ahovala, chcem žiť len s tebou ak súhlasíš.“

Maria sa cítila ako vo sne, samozrejme že súhlasila. To bol najkrajší okamih, že navždy bude môcť byť po boku Richarda. Richarda milovala z celého srdca, nemala záujem o iných mužov. Vyrástla sama, vychovala ju babička, rodičov nepoznala, ukončila si školu, s mužmi nikdy nič nemala, túžila po skutočnej láske a nie len po chvíľkových vzplanutiach i napriek tomu vedela pochopiť čo znamená ľúbiť. Na druhý deň si doniesla svojich pár vecí. Richard sa už o ostatné postaral. Spolu v meste pokúpili množstvo šiat, Maria mala jednoducho všetko, nechýbalo jej nič.

„Láska, už je večera hotová.“

Maria zišla dolu schodmi, spolu si sadli a večerali, rozprávali sa a popíjali víno. Potom prišlo krásne milovanie a ráno sa Maria nevedela vynatešiť. Našla si drahý, jemne prepracovaný náhrdelník na posteli. Ihneď si ho dala na krk, obdivovala sa v zrkadle. Vošiel Richard.

„Ďakujem, je krásny.“

„Láska pre teba všetko, ty si jediná v živote pre mňa.“

„Milujem ťa.“

„Aj ja teba. Láska idem preč, prídem večer.“

Pobožkali sa ešte chvíľu vášnivo a potom Richard odišiel. Maria ostala sama vo veľikánskom dome. Nenudila sa nikdy, venovala sa sebe, aby stále bola atraktívna. Aj keď bola úplne presvedčená, že Richard netúži po inej žene, predsa je len lepšie keď bude stále krásna a prít'azlivá. Večer Richard venoval Marii ďalší veľký darček.

„Láska, zatvor oči.“ - povedal Richard keď sa navečerali.

Maria mala oči zatvorené a zrazu pocítila, že v ruke niečo drží.

„Už môžeš.“

Maria otvorila oči a v ruke mala akési kľúče.

„Od čoho sú kľúče?“- zvedavo sa spýtala Maria.

„Pod' von.“ - a pomohol Marii ku dverám.

Otvoril a Maria ostala v úžase. Vonku stálo pekné strieborné auto.

„Je tvoje láska moja.“

Maria objala Richarda.

„Smiem?“

„Jasné, že smieš, je tvoje navždy.“

Maria nasadla a urobila niekoľko jázd okolo ich domu a k jazeru.

„Je skvelé!“ - vykrikla od radosti Maria a ešte raz sa hodila okolo krku Richardovi a vybozkávala ho.

Dni ubiehali, Richard a Maria si nažívali vo veľkom dome spokojne, ich láska bola neskutočne veľká. Aspoň pre Mariu to veľa znamenalo. Jedného dňa Richard ako zvyčajne, po raňajkách sa rozlúčil s Mariou a vybral sa za svojimi obchodmi. Maria sa potom rozhodla, že si zájde na nákupy do mesta. Vyrázila, cesta jej ubiehala celkom rýchlo. Sledovala všetko okolo, až sa dostala do mesta. Stále očami sledovala ľudí, keď zrazu uvidela Richarda. Ale nebol sám, bol s nejakou staršou ženou.

To by tak Mariu nevykoľajilo, keby tú ženskú Richard nedržal za ruku. Opatrne tak, aby ju Richard nezbadal, zaparkovala svoje auto. Vystúpila a sledovala ich kam pôjdu a čo budú robiť. Obaja šli do reštaurácie, a Maria šla za ním. Sadla si tak, aby ju nevideli, ale aby ona mala všetko na očiach. Richard ju však sklamal. To čo videla, bol pre Mariu šok. Richard tú ženu držal za ruku, bozkával ju tak nežne ako ju bozkával. Nemohla zniest' tento pohľad už dlho, a tak sa vytratila. Cestou domov plakala. Doma sa hodila na posteľ, slzy neustále stekali po tvári.

„Prečo to Richard urobil? Veď ju stále rozmaznáva, milujú sa, tak čo mu ešte chýba?“ - takéto myšlienky vírili Marii v hlave.

Takto preplakala Maria celý deň, na večer zaspala. Richard sa vrátil domov akoby sa nič nestalo. Uvidel Mariu spať, tak ju nechal, len nežne ju pobozkal. Ráno Maria nešla na raňajky, a tak Richard vyšiel hore za ňou.

„Láska, čo je? Nie si hladná?“

No keď uvidel preplakanú tvár Marii, trochu ho to zmiatlo. Maria však ignorovala jeho slová.

„Láska, ty plačeš?“

„Daj mi pokoj.“ - odvrkla napokon Maria.

„Deje sa niečo?“ - ešte stále sa snažil Richard hrať divadlo, akoby nič nespravil.

Stále si myslel, že Maria nič nevie.

„Ja nie som tvoja láska!“ - vykrikla Maria.

„Máš inú ženskú!“

Richard až teraz pochopil , že Maria niečo vie, ale čo všetko, to zase nevedel.

„Láska, ja nemám nikoho. Ako si nato prišla?“

Maria poslala preč Richarda.

„Nechcem sa s tebou už rozprávať.“

Maria sa otočila na druhý bok na posteli a viacej si Richarda nevšímala. Richard ešte Mariu pohladil a povedal:

„Večer sa porozprávame ak budeš chcieť, nemám nikoho, milujem len teba.“

Celý deň Maria nevyšla z izby. Rozmýšľala nad Richardom a jeho posledných slovách. Večer keď prišiel Richard, doniesol Marii veľkú kyticu krásnych ružových ruží.

„Ahoj láska, prepáč ak si myslíš, že niekoho mám, nie je to pravda.“

Richard vyberal opatrne slová, aby sa dozvedel čo najviac, čo vie Maria. Zabrali. Maria si vzala kyticu.

„Kto bola potom tá ženská čo som vás videla včera v reštaurácii a k tomu si ju ešte aj bozkával?“ - vyhrkla Maria zo seba.

„Prepáč, to nie je milenka. Je to stará známa, s ktorou som sa stretol. A tie bozky, boli čisto priateľské, nič viac. Milujem ťa, láska.“

Nahol sa ku Marii. Neuhla sa. Nežne ako to Richard vedel ju objal a bozkával. Maria uverila slovám Richarda. Richard uvaril rýchlu skvelú večeru a najedli sa. Potom Richard schytil na ruky Mariu a niesol ju do spálne. Strhol z Marii šaty ako dravá šelma. Milovali sa, bolo to krásne. Maria sa cítila ako znovuzrodená. Richard vlastne stále túžil po nej, nezanedbával ju. Milovali sa dlho. Nad ránom obaja zaspali. Po raňajkách Richard ako zvyčajne šiel za svojimi obchodmi, Maria si užívala voľnosti. Po pár dňoch Mariu niečo ťahalo von. Keď Richard ráno odišiel, nemohla odolať pokušeniu, presvedčiť sa čo robí Richard a s kým asi je. Stále mala v hlave tú ženu z reštaurácie. Autom sa viezla do mesta, cestou opäť sledovala všetko naokolo.

V meste zaparkovala svoje auto, nakúpila si pár vecí. Keď sa chystala nastúpiť do auta, uvidela Richarda.

„Tak toto už nemohla byť náhoda.“ - prebleslo hlavou Marii.

Tá istá žena a Richard ju práve pobožkal. Už ju nedržal za ruku, ale šli vedľa seba. Sadla si šikovne do auta, nasadila okuliare a čakala čo sa bude diať. Richard nasadol do auta. Žena niekde zmizla z dohľadu. Richard vyrazil a Maria tak, aby ju nespozoroval, za Richardom. Všetko vyzeralo dobre, keby Richard nezamieril k ich chate. Autom odbočil, Maria šla nepozorovane za ním. Počkala kým Richard vojde do chaty, potichu sa začala zakrádať smerom ku chate, keď tu zrazu uvidela prichádzať ďalšie auto. Vyčkala, aby ju nikto nezbadal. Z auta vystúpila tá žena, s ktorou videla Richarda už v reštaurácii ako aj dnes. Žena vošla do chaty, vtedy sa podarilo Marii dostať sa priamo pod okno, kde zreteľne počula oboch.

„Láska, musíme si dávať pozor, Maria nás videla. Nechcem ju stratiť, mám ju veľmi rád, nechcem jej ani ublížiť.“

„Prepáč Richard, pamätáš sa čo si mi povedal pred pár mesiacmi? Že sa vykašleš na ňu a budeme spolu!“ - vykrikla rozhorčene.

„Klára, láska, ja viem, ale tiež som ti povedal, že ak nebudem schopný opustiť celkom Mariu, tak sa budeme len stretávať.“

„V poriadku, buď ona alebo ja!“

Klára sa prudko otočila, vyšla z chaty a vracala sa ku svojmu autu. Za chvíľku vyšiel aj Richard a tiež odišiel na svojom aute. Maria ešte stále sedela pod oknom, neverila slovám, ktoré práve počula. Takže Richard ju podvádza už dosť dlho. Až ju zimomriavky zasiahli, pri pomyslení na to ako sa Richard miluje s ňou a s Klárou.

„Nie, to ona nezvládne, Richard bol jej ale už nie je. Aj keď počula, že ju má rád, nechce stratit', ona neznesie, aby muž ktorého miluje, miloval ešte ďalšiu ženu, aby jeho telo patrilo ešte inej žene.“

Horko ťažko sa pozbierala, postavila sa na nohy a vrátila sa ku svojmu autu. Vracala sa domov, kde už čakal Richard.

„Láska, kde si sa túlala?“ - pokúsil sa o úsmev Richard.

„Richard, Klára je žena s ktorou ma podvádzaš, končíme, odchádzam.“

„Láska, ja, ja, ja...“ - zakoktal sa prvý krát Richard.

„Nič nehovor, videla som vás a počula.“

„Láska, mne na tebe záleží, nechcem ťa stratiť, ver mi! Ukončím to s Klárou, chcem teba!“

Maria nič nehrala, nechcela bohatstvo Richarda, nikdy, chcela jeho ako človeka, ktorého miluje, ale sklamal ju a veľmi. Už raz jej klamal, že je to len známa a pokračuje s ňou ďalej.

„Nie Richard, mal si ma, mal si moje telo, mal si ma sám pre seba, nikdy som nezradila našu lásku.“

Richard zrazu nevedel čo má povedať. Skutočne, mal rád veľmi Mariu, nechcel ju stratiť, ale také úlety so ženami mával. Bol už raz taký, ale nechcel aby o tom vedela Maria. No tentoraz mu prišla nato a dokonca Klára si už nechce užívať, ale chce jeho a jeho bohatstvo. To vie, mal možnosť poznať dokonale Mariu, ktorá o jeho bohatstvo nestála. Obaja potichu premýšľali.

Napokon sa Maria vrhla do náruče Richarda.

„Milujem, ale nechcem ťa, klameš ma! Nemôžem tu zostať a byť s tebou!“

Richard opätoval objatie, nežne ju bozkával, až sa všetko skončilo milovaním. Bolo to milovanie skôr z vypätia, zo všetkého čo sa stalo.

„Láska, neopúšťaj ma. Skutočne si jediná, na ktorej mi záleží.“

„Nie Richard, láska je niečo iné čo si predstavujem. Myslela som, že my máme skutočnú lásku, odchádzam späť do svojho domu.“

Maria sa obliekla, vzala si len svoje veci, ktoré si doniesla kedysi dávno, keď sa sťahovala k Richardovi. Vykročila ku vchodovým dverám, no zrazu sa zvrtila.

„O jediné ťa chcem poprosiť Richard!“ - zakričala , aby ju Richard počul, ale Richard už stál na chodbe.

„Neodchádzaj láska, prosím, ľutujem čo som spravil, prosím, milujem ťa!“ - až nešťastne zvolal Richard.

„Nie, sám si na vine, musím ísť, ďalej by som to už neuniesla. Chcem len poprosiť o požičanie auta, čo si mi daroval, potom ho vrátim.“

„Láska, je tvoje navždy, povedal som ti to, a to platí.“

Viacej už Maria nečakala, lebo vedela, že keby sa čas natáhoval, ostala by pri Richardovi. Ale ona sa nechcela trápiť. Dvere sa zatvorili, Richard zostal na chodbe, sadol si na schodík a pozeral do neznáma. Maria nasadla do auta, šliapla na plyn a vyrazila do svojho útulného príbytku.

Noc bola teplá, jemný vánok povieval, hviezdy jasne svietili na oblohe. Večer ako stvorený na lásku. Ale Maria a Richard už neboli spolu. Richard každý deň potom volal Marii. Nedvíhala. Nechcela s ním hovoriť, aby nepodľahla. Milovala Richarda, ale neverila mu už. Prešlo pár týždňov. Maria mala svoju prácu v jednom hotely ako recepčná. Chcela zabudnúť na Richarda čo najskôr. Ale nešlo to tak ľahko. Srdcu nerozkáže nikto. Dokonca mala množstvo návrhov na partnerstvo, aj mnohí z mužov boli pekní, milí. Ale nemohla, v srdci cítila nepokoj. Raz ako sa vracala z práce, autom zablúdila k jazeru Richarda. Bol koniec leta a tak nečakala, že by tam mohla Richarda stretnúť. Vystúpila z auta, prešla sa bližšie k jazeru, sadla si na slnkom zohriaty kameň a pozerala na západ slnka a krásu jazera. Spomienky jej zablúdili na Richarda. V tom pocítila jemný dotyk. Otočila sa. Richard stál nad ňou a pokúšal sa o úsmev.

„Richard?“ - prekvapene sa spýtala Maria.

„Čo tu robíš?“

„Pozerám sa na teba.“

Obaja sa odmlčali. Potom akoby sa dohodli, naraz chceli niečo povedať, čo vyznelo smiešne. Zasmiali sa.